

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Sagsøgte: H (C-582/17) og R (C-583/17)

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, skal fortolkes således, at en tredjelandsstatsborger, der har indgivet en ansøgning om international beskyttelse i en første medlemsstat, dernæst har forladt denne medlemsstat og efterfølgende har indgivet en ny ansøgning om international beskyttelse i en anden medlemsstat:

- principielt ikke kan påberåbe sig det i forordningens artikel 9 fastsatte ansvarlighedskriterium inden for rammerne af et retsmiddel iværksat i denne anden medlemsstat i henhold til forordningens artikel 27, stk. 1, til prøvelse af den afgørelse om overførsel, som er truffet over for den pågældende
- inden for rammerne af et sådan retsmiddel undtagelsesvis kan påberåbe sig dette ansvarlighedskriterium i en situation, der er omfattet af forordningens artikel 20, stk. 5, forudsat at denne tredjelandsstatsborger har tilstillet den kompetente myndighed i den anmodende medlemsstat oplysninger, som tydeligt godtgør, at denne medlemsstat skal anses for den medlemsstat, der i henhold til det nævnte ansvarlighedskriterium er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen.

(¹) EUT C 424 af 11.12.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. april 2019 — Peter Bosworth og Colin Hurley mod Arcadia Petroleum Limited m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of the United Kingdom — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-603/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — retligt samarbejde i civile sager — Lugano II-konventionen — retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — afdeling 5 i afsnit II (artikel 18-21) — kompetence i sager om individuelle arbejdsaftaler)

(2019/C 206/07)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Peter Bosworth og Colin Hurley

Sagsøgte: Arcadia Petroleum Limited m.fl.

Konklusion

Bestemmelserne i afdeling 5 (artikel 18-21) i afsnit II i konventionen om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, undertegnet den 30. oktober 2007, hvis indgåelse blev godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 2009/430/EF af 27. november 2008, skal fortolkes således, at en kontrakt, som knytter en fysisk person med ledelsesfunktioner til et selskab, ikke skaber et underordningsforhold mellem dem og derfor ikke kan kvalificeres som »individuel arbejdsaftale« i disse bestemmelsers forstand, når denne person er i stand til at fastlægge eller faktisk fastlægger vilkårene i sin kontrakt og har kontrol over og autonomi med hensyn til selskabets daglige drift og udførelsen af sine egne pligter, selv om selskabets aktionær eller aktionærer har bemyndigelse til at bringe denne kontrakt til ophør.

(¹) EUT C 437 af 18.12.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 3. april 2019 — Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A. mod Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Najwyższy — Polen)

(Sag C-617/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — konkurrence — artikel 82 EF — misbrug af en dominerende stilling — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 3, stk. 1 — anvendelse af national konkurrenceret — en national konkurrencemyndigheds beslutning, hvorved der pålægges en bøde på grundlag af national ret og EU-ret — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 50 — princippet ne bis in idem — anvendelse)

(2019/C 206/08)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A.